

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515213426
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1515213426.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štiffovej, v spore žalobcu: Výskumný ústav chemických vlákien, a.s., Štúrova 2, Svit, IČO: 31 714 129, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: L. N., D.. X.X.XXXX, G. XXXX/X, N., zastúpenému KADUC & PARTNERS s. r. o., Trojičné námestie 4, Trnava, IČO: 50 290 762, o zaplatenie 29,64 eura s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 56C/669/2015-119, zo dňa 12.9.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 24.3.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti zamieta.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,14 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29,64 eura spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 29,64 eura od 24.3.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou na súd 18.6.2015 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 29,64 eura s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný neuhradil faktúru č. 150143, zo dňa 16.3.2015 v sume 29,64 eura za odborné posúdenie reklamovaného výrobku.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č.k. 56C/669/2015-56, zo dňa 9.9.2016, žalobu zamietol; Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu uznesením č.k. 10Co/325/2016-86 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, keď sa konštatoval, že list žalovaného zo dňa 1.3.2015 bol svojim obsahom objednávkou na zhotovenie diela podľa § 631 Občianskeho zákonníka a skutočnosť, že predajca tovaru nedal na vlastné náklady výrobok v rámci reklamačného konania v zmysle § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. odborne posúdiť, nespôsobuje prechod povinnosti nahradit' náklady odborného posúdenia z objednávateľa (žalovaného) na predajcu výrobku. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným tak vznikol na základe písomnej objednávky žalovaného zo dňa 1.3.2015, v ktorom je žalobca na strane dodávateľa a žalovaný ako spotrebiteľ; v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka je žalobca podľa § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. voči žalovanému v právnom postavení predávajúceho, ktorý mu poskytol službu - odborné posúdenie výrobku.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie opätovne vykonaným dokazovaním ustálil, že žalovaný si dňa 22.1.2015 zakúpil v predajni V. W. pánsku košefu za kúpnu cenu 163,54 eura, ktorú v dôsledku jej zafarbenia do červena z vnútornej strany

reklamoval dňa 19.2.2015 u predajcu. Obchodná spoločnosť L.W.S., s.r.o., Drieňová 3, Bratislava, prevádzkujúca predajňu tovaru značky V. W., listom z 24.2.2015 oznámila žalovanému zamietnutie jeho spotrebiteľskej reklamácie, nakoľko po jej odbornom posúdení dospela k záveru, že zafarbenie tkaniny sa vyskytuje lokálne, ide pravdepodobne o zafarbenie od iného červeného odevu, pretože tkanina použitá na výrobu uvedenej košele je od renomovaného nemeckého výrobcu, je stálofarebná a nejedná sa o jej technologickú chybu; zároveň mu uviedla aj adresu žalobcu na zaslanie výrobku k odbornému posúdeniu. Žalovaný následne listom zo dňa 1.3.2015 požiadal žalobcu o odborné posúdenie výrobku: bielej košele značky V. W. a príčiny vzniku jej červeného zafarbenia z dôvodu, že predajca opodstatnenosť jeho reklamácie odmietol majúci za to, že mal pravdepodobne pod košefou oblečené nejaké červené tričko. Žalovaný dané tvrdenie označil v liste ako nezmysel, namietal tvrdenie, že tkanina je od renomovaného nemeckého dodávateľa, avšak podľa jeho informácií košele šijú v N. D. N. a je možné, že používajú nekvalitnú niť alebo prípravok na bielenie, ktorý následne v chemickej reakcii s potom zapríčinil červené zafarbenie.

4. Súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, že list žalovaného zo dňa 1.3.2015, ktorým si u žalobcu objednal odborné posúdenie reklamovaného výrobku, je svojím obsahom objednávkou na zhotovenie diela podľa § 631 Občianskeho zákonníka a skutočnosť, že predajca tovaru nedal na vlastné náklady výrobok v rámci reklamačného konania v zmysle § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. odborne posúdiť, nespôsobuje prechod povinnosti nahradiť náklady odborného posúdenia z objednávateľa (žalovaného) na predajcu výrobku, súd prvej inštancie ozrejmil, že zmluvou o dielo vzniká záväzkový právny vzťah, ktorého účelom je vyhotovenie diela za odplatu; ide o dvojstranný právny úkon, v ktorom sa strana, ktorej bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela) zaväzuje, že ho vykoná na vlastné nebezpečenstvo a druhá strana objednávateľ diela sa zaväzuje dielo prevziať a zaplatiť zaň zhotoviteľovi dojednanú cenu; pre platnosť zmluvy zákon nevyžaduje písomnú formu.

5. V posudzovanej veci nebola medzi stranami dohodnutá konkrétna výška odplaty, a preto platí ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého „ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu“. V prípade, ak by strany dohodli bezodplatnosť zmluvy, na daný vzťah potom nemožno aplikovať ustanovenia zmluvy o dielo. K významu písomného potvrdenia podľa § 632 Občianskeho zákonníka poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 1246/2013, podľa ktorého nie je nevyhnutné, aby bolo vydané písomné potvrdenie podľa § 632 Občianskeho zákonníka a pre nenaplnenie tohto ustanovenia sa nestáva uzavretá zmluva neplatnou; eventuálne to neznamená, že k uzatvoreniu zmluvy o dielo nedošlo, pretože účelom písomného potvrdenia je umožniť objednávateľovi, aby preukázal, čo je obsahom zmluvy. V prípade súdneho sporu a nevydania potvrdenia, ako v predmetnom spore, zaťažuje dôkazné bremeno zhotoviteľa, teda žalobcu. Vo veci však nebolo sporné, čo bolo predmetom objednávky žalovaného, ale nedostatkom objednávky bola absencia dohody o výške ceny diela. Žalobca po prijatí písomnej objednávky, neoznámil žalovanému cenu za odborné posúdenie výrobku, a preto s poukazom na § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu; podľa ods. 2 veta prvá cit. ustanovenia, ak nie je dohodnuté inak, platí sa cena až po skončení diela. V danom prípade po vykonaní diela žalobca vyúčtoval cenu 22 eur, ktorá je primeranou a to aj s ohľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa; žalobca neúčtoval ani náklady na vykonanie skúšky v sume 15 eur. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na konanie a správanie žalovaného, ktorý po tom, ako mu bol telefonicky oznámený výsledok odborného posúdenia výrobku, napriek predtým deklarovanej požiadavke zaslania výrobku a posudku, odmietol zásielku prevziať a uviedol, že žiadnu objednávku nezaslal; takéto konanie žalovaného je konanie v rozpore s dobrými mravmi.

6. Na uvedenom základe za použitia Čl. 8, 9 Základných princípov C.s.p., § 52, § 631, § 634 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 18 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z., súd prvej inštancie žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť cenu služby v žalovanej sume a nakoľko je žalovaný v omeškaní, priznal súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. (účinné od 1.1.2009), aj úrok z omeškania z priznanej istiny v zákonnej výške 5,05 % ročne a to od 24.3.2015, t.j. dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 150143, ktorou žalobca vyfakturoval cenu vykonanej služby v súlade s uzavretou zmluvou o dielo. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal plný nárok na náhradu trov konania.

7. Proti rozsudku podal žalovaný odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobcu zamietnuť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že kontaktoval žalobcu z dôvodu jeho presvedčenia, že naďalej ide o súčasť reklamačného konania, ktoré je pre spotrebiteľa vždy bezplatné. List zo dňa 1.3.2015, ktorý poslal žalobcovi označený ako „Žiadosť o odborné posúdenie výrobku a jeho závady“ nemožno považovať za návrh na uzatvorenie zmluvy o dielo so spotrebiteľom, ale maximálne možno takúto listinu považovať za iniciáciu komunikácie na prípadné dohodnutie zmluvy a dohodnutie jej podmienok, ktorý navyše žalobca náležite neakceptoval v zmysle § 43c Občianskeho zákonníka, nakoľko mu nezaslal žiadne potvrdenie o akceptácii návrhu a ani neurobil iné včasné konanie, z ktorého by bolo možné vyvodiť súhlas s prijatým návrhom. Z uvedeného vyplýva, že zo strany žalobcu neboli dodržané ustanovenia o návrhu zmluvy a akceptácii tohto návrhu, preto ak by aj bol jeho list považovaný za návrh na uzatvorenie zmluvy (s čím nesúhlasil), ten nebol zo strany žalobcu akceptovaný. Okrem toho, zo strany žalobcu nedošlo k splneniu ani ustanovenia § 632 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca mu nevydal potvrdenie o prevzatí objednávky a pokiaľ súd prvej inštancie vo vzťahu k tomuto ustanoveniu argumentoval rozhodnutím Ústavného súdu ČR, podľa ktorého absencia potvrdenia nespôsobuje neplatnosť zmluvy, tak v tomto rozhodnutí sa tiež konštatuje, že absencia potvrdenia síce sama o sebe nespôsobuje neplatnosť zmluvy, avšak v tomto prípade je absencia písomného potvrdenia len ďalším z faktorov potvrdzujúcich, že nikdy nedošlo k návrhu zmluvy ani k jej akceptácii. Pokiaľ sa súd prvej inštancie ďalej vo svojej argumentácii oprel aj o ustanovenie § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého platí, že ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu, tak uvedené ustanovenie je pre vec irelevantné, nakoľko sa uplatňuje až v prípade riadne uzatvorenej zmluvy o dielo, v ktorej sa zmluvné strany vyslovne nedohodli na výške ceny a táto cena nevyplýva ani z osobitných predpisov. Nakoľko je nepochybné, že nedošlo k uzatvoreniu žiadnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, nemožno aplikovať ustanovenie o subsidiárnom určení ceny diela; a keďže nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, nemôže žalobca požadovať od žalovaného žiadne plnenia z titulu takejto zmluvy.

8. Žalovaný v odvolaní ďalej argumentoval tým, že ak by súd napriek uvedenému považoval zmluvu za riadne uzatvorenú, takáto zmluva je neplatná v zmysle ustanovení právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa [§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1 veta prvá, § 53 ods. 4 písm. a), § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka]. V zmysle právnej teórie § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka zakladá tzv. informačnú povinnosť dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách; uvedené ustanovenie postihuje všetky prípady, keď spotrebiteľ má byť viazaný podmienkami alebo povinnosťami, s ktorými nebol oboznámený, pričom je nerozhodné, akou formou k takémuto konaniu na strane dodávateľa došlo. Dodávateľ má povinnosť vopred informovať spotrebiteľa o plneniach, ktoré musí spotrebiteľ plniť, v opačnom prípade tieto plnenia nemožno od neho požadovať.

9. Poukázal aj na § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého tiež platí, že obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostredia opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Konanie žalobcu je aj klamlivou obchodnou praktikou, ktorá je zakázaná v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z.z., pretože ho neinformoval ako spotrebiteľa o tak podstatnej informácii ako to, že odborné posúdenie v reklamačnom konaní je spoplatnenou službou, pre chybu na strane predávajúceho, ktorý mal sám dať tovar na odborné posúdenie; nemal ako vedieť, že takáto osobitná situácia zavinená predávajúcim spôsobí to, že zo služby, ktorá mala byť pre spotrebiteľa zadarmo, sa stane platená služba; bol presvedčený, že odborné posúdenie, na ktoré ho odkázal predávajúci, je súčasťou reklamačného konania, ktoré je pre spotrebiteľa vždy bezplatné; keby ako spotrebiteľ vedel, že služba nie je zavinením predávajúceho súčasťou reklamačného konania a bude povinný ju zaplatiť, túto službu by nevyužil. Z toho dôvodu aj neprevzal dobierku, nakoľko až v čase, keď mal žalovaný zaplatiť dobierku, sa dozvedel, že odborné posúdenie v tomto prípade nebude pre spotrebiteľa bezplatné.

10. Zdôraznil skutočnosť, že žalobca ako dodávateľ musel vedieť, že bol ukrátený na svojich právach ako spotrebiteľ, pretože v liste zo dňa 1.3.2015 poslal žalobcovi aj stanovisko predávajúceho k reklamácii. Žalobca ako spôsobilý podnikateľský subjekt na vykonanie odborného posúdenia reklamovaného tovaru

mal informácie o tom, že predávajúci si nespĺnil povinnosť dať reklamovaný výrobok na odborné posúdenie na svoje náklady a tiež videl, že predávajúci ho len stroho odkázal ako spotrebiteľa priamo na žalobcu. Napriek tomu, že žalobca mal tieto informácie, rozhodol sa porušiť svoju informačnú povinnosť a namiesto upozornenia na prenesenie povinnosti zaplatiť za odborné posúdenie na spotrebiteľa, autonómne vykonal spoľatné odborné posúdenie a požadoval za neho zaplatenie.

11. Namietal tiež, že súd prvej inštancie vôbec neprihliadol aj na zákon č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a ak súd prvej inštancie považoval jeho list pre žalobcu za návrh na uzatvorenie zmluvy, ktorý žalobca akceptoval, zo strany žalobcu došlo k porušeniu aj ďalších informačných povinností spojených s cenou za službu, keďže ho neinformoval o takto podstatných skutočnostiach, a preto nie je možné, aby následne od neho požadoval túto sumu zaplatiť.

12. Nestotožnil sa ani s tvrdením súdu prvej inštancie, že nemohol očakávať, že žalobca prevedie odborné posúdenie výrobku bezplatne, pretože riadne podal reklamáciu predávajúcemu a reklamácia je pre spotrebiteľa vždy bezplatná. Predávajúci ho uviedol do omylu a osobitnej situácie, v ktorej bol naďalej presvedčený, že stále prebieha reklamačné konanie, ktoré možno zamietnuť len na základe odborného posúdenia; mohol tak očakávať a aj očakával, že žalobca prevedie odborné posúdenie výrobku bezplatne v rámci reklamačného konania. Skutočnosť nezodpovedá ani tvrdenie, že napriek telefonickému dohode si neprevzal dobierku a tá bola opäť vrátená žalobcovi; nikdy sa totiž nedohodol so žalobcom na prevzatí dobierky a žiadal ho o vrátenie košele, nakoľko mu patrí a žalobca ju zdržiaval neoprávnené. Bol názoru, že práve konanie žalobcu je nevyhnutné považovať v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ho neinformoval vopred o tom, že za službu, ktorá má byť súčasťou reklamačného konania, bude musieť zaplatiť, ani ho neinformoval o výške ceny za vykonanie služby a dokonca podmienil vrátenie košele, ktorá mu patrí, zaplatením kúpnej ceny, na ktorú nemal žalobca právny nárok.

13. Nakoľko odvolací súd dospel k záveru, že na prejednávanej vec sa vzťahujú aj ustanovenia § 1 až § 6 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré pri doterajšom rozhodovaní použité neboli, postupom podľa § 382 C.s.p. strany vyzval, aby sa k ich možnému použitiu vyjadrili.

14. Žalovaný vo vyjadrení k výzve odvolacieho súdu s použitím vyššie citovaných ustanovení zákona č. 102/2014 Z.z. súhlasil; žalobca sa k odvolaniu žalovaného ani výzve odvolacieho súdu nevyjadril.

15. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 3 C.s.p.).

16. Zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, ktorými je odvolací súd viazaný (§ 383 C.s.p.) vyplýva, že žalovaný dňa 22.1.2015 zakúpil v predajni V. W. pánsku košelu za kúpnu cenu 163,54 eura, ktorú dňa 19.2.2015 u predajcu v dôsledku jej zafarbenia do červena z vnútornej strany reklamoval s tým, že obchodná spoločnosť L.W.S., s.r.o., Drieňová 3, Bratislava, IČO: 35 775 521, prevádzkujúca predajňu tovaru značky V. W., listom zo dňa 24.2.2015 oznámila žalovanému zamietnutie jeho spotrebiteľskej reklamácie, nakoľko po jej odbornom posúdení dospeli k záveru, že zafarbenie tkaniny sa vyskytuje lokálne, ide pravdepodobne o zafarbenie od iného červeného odevu, pretože tkanina použitá na výrobu uvedenej košele je od renomovaného nemeckého výrobcu, je stálofarebná a nejedná sa o jej technologickú chybu s tým, že mu uviedla adresu žalobcu na zaslanie výrobku k odbornému posúdeniu.

17. Žalovaný následne listom označeným ako "Žiadosť o odborné posúdenie výrobku" zo dňa 1.3.2015 požiadal žalobcu (s konkrétnym označením ako Výskumného ústavu chemických vlákien, Štúrova 2, Svit) o odborné posúdenie výrobku bielej košele značky V. W. a príčiny vzniku jej červeného zafarbenia s tým, že predajca opodstatnenosť jeho reklamácie odmietol z dôvodu, že mal pravdepodobne pod

košelou oblečené nejaké červené tričko, čo považoval za nezmysel, ako aj z dôvodu, že tkanina je od renomovaného nemeckého dodávateľa, avšak podľa jeho informácií košele šijú v N. D. N. a je možné, že používajú nekvalitnú niť alebo prípravok na bielenie, ktorý následne v chemickej reakcii s potom zapríčinil červené zafarbenie; vzhľadom na takéto jazykové vyjadrenie jednostranného právneho úkonu žalovaného zachyteného v jeho liste adresovaného žalobcovi - výskumnému ústavu, je pre odvolací súd aj naďalej nepochybné, že skutočnou vôľou žalovaného bola žiadosť spotrebiteľa o vykonanie odborného posúdenia zakúpeného výrobku, t.j. poskytnutie konkrétnej služby subjektom v rámci jeho obchodnej činnosti.

18. Pokiaľ žalobca ako dodávateľ na podklade tejto objednávky žalovaného ako spotrebiteľa zo dňa 1.3.2015 aj skutočne vykonal odborné posúdenie výrobku v rozsahu uvedenom v žiadosti, o ktorom vydal žalobca dňa 13.3.2015 písomné potvrdenie č. R30/2015, so záverom, že reklamovanú vadu nie je možné spojiť so skrytou vadou výrobku, ale so spôsobom používania výrobku - styk s inofarebným materiálom, konal tak v rozsahu požadovanom od žalovaného a objednávku (žiadosť) realizoval žalobca bez akýchkoľvek výhrad; žalobca konal vo vzťahu k návrhu (žiadosti) žalovaného včasne a z konkludentného spôsobu jeho konania možno vyvodíť jeho súhlas s návrhom, t.j. z konania žalobcu nesporne vyplýva právom aprobovaný spôsob prijatia návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy.

19. Zo spôsobu realizácie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy zaslaním adresovaného listu žalobcovi a jeho prijatia žalobcom, možno ďalej uzavrieť nielen to, že bola zmluva bola uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom služby a žalovaným ako jej odberateľom, ale aj to, že bola uzavretá mimo prevádzkových priestorov žalobcu (predávajúceho), pretože v zmysle § 2 ods. 2 písm. b), § 2 ods. 3 písm. b) zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluvou uzavretou mimo prevádzkových priestorov predávajúceho sa na účely zákona rozumie zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom, na ktorej uzavretie dal návrh predávajúcemu spotrebiteľ na mieste, ktoré nie je prevádzkovým priestorom predávajúceho.

20. V posudzovanej veci ďalej nebolo medzi stranami sporným, že žalobca ako dodávateľ služby žalovanému ako spotrebiteľovi, spolu s akceptáciou žiadosti (návrhu) na vykonanie odborného posúdenia výrobku neoznámil žalovanému cenu za poskytnutie tejto služby.

21. V nadväznosti na uvedené a v súvislosti s námietkou žalovaného v odvolaní, že takéto konanie spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky a teda jej neplatnosť, či preukazuje zakázanú nekalú obchodnú prax žalobcu, považuje odvolací súd za potrebné ozrejmiť, že akúkoľvek neprijateľnosť alebo nekalosť obchodnej praxe (ktorá je zakázaná) je nevyhnutné v posudzovať individuálnych podmienkach konkrétneho vzťahu dodávateľa a spotrebiteľa, pretože iba tak možno vyhodnotiť, že bola spôsobilá ovplyvniť správanie spotrebiteľa vstúpiť do spotrebiteľského vzťahu s dodávateľom, tzn. narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa a ovplyvniť jeho rozhodnutie o obchodnej transakcii; pri tomto posúdení sa už všeobecne (pôvodne z aplikačnej praxe európskeho spotrebiteľského práva Súdnym dvorom EÚ, napr. vo veci C-210/96, Gut Springenheide a Tusky, Zb. 1998, s. I-4657, bod 31.) uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, teda spotrebiteľa, ktorý je primerane kritickou osobou, uvedomelou a obozretnou vo svojom správaní na trhu, pričom tejto pojem sa neskôr v Smernici o nekalých obchodných praktikách prijal s cieľom vytvoriť správnu rovnováhu medzi potrebou chrániť spotrebiteľov a podporou voľného obchodu na otvorene konkurenčnom trhu, súčasne chrániac tzv. zraniteľného spotrebiteľa, t.j. spotrebiteľa, ktorého zraniteľnosť je v obchodnom vzťahu spôsobená vnútornými faktormi vyplývajúcimi z fyzickej či psychickej situácie (ako napr. deti, mladiství, staršie osoby, osoby so zdravotným postihnutím a pod.).

22. Za pripomenutia všeobecne platnej právnej fikcie, že neznalosť práva neospravedlňuje (lat. ignorantia juris non excusat) a individuálnych okolností posudzovanej veci týkajúcej sa bežnej reklamácie spotrebiteľného tovaru žalovaným v maloobchodnej predajni, možno konštatovať, že (i) žalovaný ako priemerný spotrebiteľ (t.j. ako kritická, uvedomelá a obozretná osoba) mal v rámci elementárneho občianskeho povedomia svoje spotrebiteľské práva poznať natoľko, že mal (mohol) dôvodne predpokladať, že jeho objednávka na odborné posúdenie, resp. prehodnotenie zamietnutej spotrebiteľskej reklamácie, nebude nespoplatnená a (ii) za tohto predpokladu mal pred adresovaním objednávky žalobcovi vyvinúť priemerné (bežné) úsilie za účelom zistenia výšky ceny za poskytnutie

služby, keďže ako vyplýva zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, žalobca na svojom webovom sídle sprístupnenie tejto informácie výslovne umožnil prostredníctvom emailu alebo telefonicky.

23. Pretože žalovaný ako priemerný spotrebiteľ adresoval žalobcovi ako dodávateľovi služby odborného posúdenia bez predchádzajúcej vedomosti o cene za poskytnutú službu, nebola táto informačná insuficiencia spôsobilá narušiť jeho ekonomické správanie ako spotrebiteľa a ovplyvniť jeho rozhodnutie o obchodnej transakcii; nesplnenie povinnosti strany žalobcu v zmysle § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 102/2014 Z.z., že predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, celkovú cenu tovaru alebo služby vrátane dane z pridanej hodnoty a všetkých ostatných daní alebo ak vzhľadom na povahu tovaru alebo služby nemožno cenu primerane určiť vopred, spôsob, akým sa vypočíta, ako aj náklady na dopravu, dodanie, poštovné a iné náklady a poplatky, alebo, ak tieto náklady a poplatky nemožno určiť vopred, skutočnosť, že do celkovej ceny môžu byť zarátané takéto náklady alebo poplatky; ak ide o zmluvu uzavretú na dobu neurčitú alebo dohodu o predplatnom, predávajúci informuje spotrebiteľa o celkovej cene za zúčtovacie obdobie, a ak túto cenu nemožno určiť vopred, o spôsobe, akým sa vypočíta, tak nespôsobuje ani neprijateľnosť zmluvnej podmienky (o cene za poskytnutú službu) alebo zákaz nekalej obchodnej praxe.

24. Na tomto mieste odvolací súd považuje za potrebné doplniť, že zákon č. 102/2014 Z.z. nespája povinnosť spotrebiteľa zaplatiť cenu za poskytnutú službu iba v prípade upravenom v ustanovení § 4 ods. 1 cit. zákona týkajúcom sa predaja cez tzv. eshopy, kedy podľa § 4 ods. 3 cit. zákona je zánik povinnosti spotrebiteľa uhradiť cenu za poskytnutú službu viazaný na preukázanie skutočnosti, že nesplnenie povinnosti dodávateľa služby, že súčasťou objednávky je povinnosť zaplatiť cenu (§ 4 ods. 2 cit. zákona), bolo spôsobilé uviesť spotrebiteľa do omylu spotrebiteľa o odplatnosti právneho úkonu, celkovej cene tovaru alebo služby alebo o spôsobe výpočtu celkovej ceny.

25. Žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie istiny vo výške 29,64 eura pozostávajúcej v zmysle priloženej faktúry č. 150143, zo dňa 16.3.2015 a splatnej dňa 23.3.2015, cenu za odborné posúdenie reklamovaného výrobku v cene 26,40 eura (vrátane 20 % sadzby DPH) a poštového v sume 3,24 eura (vrátane 20 % sadzby DPH).

26. V zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 102/2014 Z.z. však platí, že ak si predávajúci nesplnil informačnú povinnosť o úhrade dodatočných poplatkov alebo iných nákladov podľa odseku 1 písm. e) spotrebiteľ nie je povinný tieto náklady alebo poplatky uhradiť; žalovaný tak nie je, na rozdiel od ceny za poskytnutú službu, povinný žalobcovi zaplatiť poštovné v sume 3,24 eura, ako dodatočné náklady, ktoré nebolo možné vopred určiť.

27. Na uvedenom základe, po zhodnotení vecnej a právnej argumentácie žalovaného v odvolaní, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 24.3.2015 (odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry doručenej do dispozičnej sféry žalovaného) až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol; vychádzajúc pritom v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým je viazaný (§ 383 C.s.p.) a ktorý po právnej stránke posúdil inak a preto nemusel opakovať, príp. dopĺňať dokazovanie.

28. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému pomerný nárok na náhradu trov konania pri zohľadnení úspechu žalobcu vo výške 89,07 % a úspech žalovaného v rozsahu 10,93 %, t.j. v rozsahu 78,14 %.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).